

bl.a. statsministerens og udenrigsministerens taler i dag, ja, så findes de allerede.

Det Konservative Folkeparti kan helt tilslutte sig både statsministerens og udenrigsministerens besvarelse. Det er vigtigt at fastslå, når nu SF giver anledning til det, at forholdet mellem EU og USA er af afgørende betydning for begge parter, og ikke mindst for Danmarks placering er de transatlantiske forbindelser vitale, som de har været det i årtier, og det gælder, uanset at Danmark om kort tid tiltræder rollen som EU's formandskabsland.

Det må også være udgangspunktet, at de konflikter og stridigheder, der naturligt kan opstå, skal løses på en måde, der er værdig for nære partnere og allierede. Derfor skal de transatlantiske bånd til stadighed plejes og udbygges, som statsministeren påpegede det.

Jeg er også helt enig i, at det er forkert at tale om konflikter imellem Europa og USA, men selvfølgelig er der områder, hvor vi ikke nødvendigvis har samme udgangspunkt, eller hvor vi har en forskellig vurdering. Det er som bekendt tilfældet på handelsområdet eller på klimaområdet, som udenrigsministeren sagde det.

Men der er langt mere, der forener os, og selv om der kan være meningsforskelle eller nuancer i vurderingen, kan det ikke overskygge det helt overordnede, nemlig at samarbejdet mellem Europa og USA er det grundlæggende fundament for EU's og Danmarks udenrigspolitik i bred forstand.

Konkret springer det stærke og tætte samarbejde omkring terrorbekæmpelsen her i øjnene. Siden den 11. september har vi oplevet et intensiveret samarbejde på tværs af Atlanten om de globale perspektiver, som terroranslaget har rejst. Den alliance skal vi fastholde og udbygge, ikke blot for at få bugt med terroren og dens forgreninger, men også for at sikre en verden, hvor kampen mod fattigdom og menneskelig fornærdelse forstærkes.

Ikke mindst på baggrund af formiddagens debat er det måske her på sin plads lige at erindre om, hvordan den tidligere statsminister, nemlig hr. Poul Nyrup Rasmussen, meget klart og præcist formulerede Danmarks terrorpolitik i kølvandet på den 11. september.

Hr. Nyrup Rasmussen sagde jo rent faktisk, at Danmark ville stå skulder ved skulder med amerikanerne i kampen mod international terrorisme. Det var en politisk linje, som fik fuld opbakning fra Det Konservative Folkeparti, og som fortsat har fuld opbakning fra Det Konser-

vative Folkeparti og regeringen. Jeg ville gerne lige minde om det, for man kunne næsten fornemme, at Socialdemokraterne havde glemt, at den linje, der føres i dag, faktisk blev lagt af deres egen leder før folketingsvalget.

Som også SF må vide, findes der allerede i dag talrige dialogorganer på mange niveauer mellem EU og USA, og selvfølgelig er det Danmarks opgave, når vi taler om vores rolle som formandsland i EU, at bygge bro i de tilfælde, hvor konkrete konflikter eller meningsforskelle måtte præge dagsordenen.

Det Konservative Folkeparti har fuld tillid til, at statsministeren og udenrigsministeren vil være i stand til på fornem måde at varetage rollen som dialogformidler og konfliktløser i samarbejde med de øvrige EU-lande og i samarbejde med USA, også under det kommende formandskab.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Kl. 11.45

Niels Helveg Petersen (RV):

Denne debat lider under, at grundlaget er så upræcist. Forespørgslen er meget upræcist formuleret: »konflikter på en række områder«. Ja, men det er jo et bredt felt af konfliktområder, vi taler om. De er af vidt forskellig karakter. Det vil jeg komme nærmere ind på.

Det er rigtigt, at der er en række områder, hvor der er forskelle i opfattelserne, undertiden betydelige forskelle i opfattelserne, mellem, hvad EU-landene mener, og hvad USA mener. Kyoto er et eksempel. Oprettelsen af en international strafferetsdomstol er et eksempel, desværre. Den nylige stålsag er et eksempel, hvor der helt tydeligt er forskellige økonomiske interesser. Nogle af disse sager er principielt vigtige, og der er tydelige forskelle.

Det er ikke noget nyt, og der har i fortiden været endnu skarpere konflikter. Jeg må minde om de meget store meningsforskelle, der var under Vietnamkrigen. Vi har haft banansag og kyllingesag; vi har haft strid om WTO, om indholdet af WTO-forhandlinger; vi har haft forskellige opfattelser af, hvordan FN skulle placeres; vi har haft skarp europæisk kritik af USA for ikke at betale sit bidrag til FN.

Men man kan ikke få et fuldt billede af forholdet mellem Europa og USA ved bare at se på disse sager. Der er jo mange andre sager, som det er nødvendigt at trække frem til beskuelse,